

KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM AZ ILKI HÁTRÁNYOS HELYZETŰ TEHETSÉGIGÉRETEK SZÁMÁRA

Áttételesen érvényesülő hatások (a tehetséggondozásban résztvevőkre)

A népi hagyományörző foglalkozásokon, kézműves foglalkozásokon keresztül a gyermekek manuális készsége, a finommotorikája, valamint a szem – kéz koordinációja fejlődött a különféle alkotói technikák megismerését követő eszközkészítés során. Ceruzafogásuk, ceruzatartásuk biztosabbá vált, alkotás során a vonalvezetésük, s a megfelelő nyomaték konkrét megválasztása is pozitív irányba fejlődött, akaratlagossá vált.

Kulturális tudásuk, nemzeti tudatuk fejlődött. A népi értékek őrzése, anyagok sokszínű felhasználhatósága, régi korok és mai világ közti párhuzamok érzékelése, fejlődésmenet megismerése is lehetővé vált a foglalkozásokon, s a kiegészítő kiránduláson.

Az alkotókedv felkeltése, a tevékenykedés, produktum létrehozása az önkifejezés szabadságát eredményezte, fejlődött kreativitásuk is. A vizuális kifejezés számos formájával, technikájával ismerkedhettek meg.

Problémamegoldó képességük azáltal fejlődött, hogy képessé váltak elsajátított ismereteiket átültetni más tevékenységbe, sikeresen választottak eszközt, munkaformát, s jelölték ki az utat a produktum létrehozásához.

Közös tevékenység során a megismerés öröme túl megtapasztalhatták a tanulók az örömteli, kudarc nélküli tanulás lehetőségét. A megfelelő mértékű és jellegű értékelés során a hibák elfogadása, a tanulási folyamat részeként való kezelése a biztonság érzését nyújtotta, mentesítette a gyerekeket a szorongástól. Ezt szolgálták a differenciálási módok, melyek egy feladat végrehajtása során alkalmazásra kerültek.

A tevékenységek közti választás lehetősége adta meg idővel azt a tudást, hogy a gyermekek megtanultak képességeiknek megfelelően választani, pozitív változásként reálisabb önismerettel, önértékeléssel rendelkeznek, erősödött feladattudatuk, motiváltságuk fokozódott. Kellő tapasztalatot szereztek önmagukról, korlátaikról, ezért képessé váltak arra, hogy a számukra megfelelő, optimális erősségű, jellegű feladatot válasszák meg. A sikerélmény hajtotta őket, igyekeztek önmaguknak megfelelni.

Megtanultak társaikkal kooperálni. Több szempontból is pozitív tapasztalatot nyújt a kooperatív tanítás-tanulási munkaformák alkalmazása, egyrészt kivédhető vele az elszigetelődés, hiszen

KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM AZ ILKI HÁTRÁNYOS HELYZETŰ TEHETSÉGIGÉRETEK SZÁMÁRA

társával kommunikálni és együttműködni kényszerül a gyermek, másrészt olyan segítséget kaphat hasonló gondolkodású, életkorú társától, amelyet egy felnőtt adott esetben maximális felkészültség, magas szintű szakmai tudás ellenére sem képes megadni azon az érthető nyelven, szinten, mint ahogy azt egy másik gyermek teheti. A társsal végzett munka során a társ mintát is nyújthatott, ösztönzőleg hatva a másik félre. A szociális keretek szintjén történő differenciálás célja ez volt. Megtanulták, mi a csoportmunka, a csoporttudat, az egyéni érdekek háttérbe szorítása, s a közösség érdekeinek előtérbe helyezése. Megértették, mi a rész – egész viszonylat fontossága tevékenység szinten is, a részmozzanatuk által rájuk rakott terhet viszont a csapattagok miként tudják enyhíteni, építő jellegű kritikával, vagy kellő mértékű segítségadással.

Érzelmi intelligenciájuk a másik munkájának értékelése során is formálódott. Munkájuk fontosságát, nélkülözhetetlenségét tapasztalták meg.

Igyekeztek önmaguk megoldani a keletkező, felmerülő problémát, s végre nem minden pillanat kontrollásását, vagy helyzet megoldását a tanártól várták. Rájöttek arra, hogy a küzdelemnek értelme, gyümölcse van, hiszen állandó visszajelzést kaphattak társaiktól, s a felnőttektől. Megtanulták az önellenőrzés fontosságát a pontosság, esztétikusság érdekében.

A közösségi élmény, a valahová tartozás érzése alakult bennük, érezhették, miként részeseik egy közös célnak, egésznek.

Társadalomba történő beilleszkedésüket szolgálta énképük fejlődése, s az iskola egyes nyílt helyszínein történő megjelenés, tevékenység által ugyanis be kellett tartaniuk az alapvető társadalmi normákat, s az adott helyszíneken eltérő módon, nagyobb, vagy kisebb kööttségeknek megfelelően kellett alkalmazniuk viselkedésmódjukat. Sikerült megtalálniuk azt az arányt, megválasztaniuk azt a formát, mely a társadalmilag megfelelő mértékű fegyelmezett viselkedést eredményezte, de az ismeretszerzés lehetőségét, örömét, döntő módon nem befolyásolta. Az élményszerzés ezen a szinten nem csökkent. Büszkén vállalták zenés – táncos – dalos tanulásukat, megnyilvánulásait egyéb társaik előtt.

KOMPLEX TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM AZ ILKI HÁTRÁNYOS HELYZETŰ TEHETSÉGIGÉRETEK SZÁMÁRA

Audiovizuális eszközök használatával a mai kor követelményeinek kívántunk megfelelni, célunk az eszközhasználat elsajátításának elősegítése, a vizuális és auditív megsegítés, az érdeklődés felkeltése, vagy fenntartása volt.

Bemutattatást alkalmazása, valamint a verbális értékelés által, aktív és passzív szókincsük fejlődött, kommunikációs készségük, nyelvi kifejezőkészségük alakult pozitív irányba. Megtanulták a másik munkáját tisztelettel, a pozitívumok kiemelésével értékelni, mellyel elemző képességük mellett érzelmi intelligenciájuk szintén fejlődött. Egymással tapintatosabbak lettek, megtapasztalták, hogy önmaguk kifejezése, érvényesítése nem csupán deviáns viselkedésformákkal történő figyelemfelhívás, vagy túlzott mértékű hangerőn történő direkt közlés által lehetséges.